

www.e-rara.ch

**Verae alchemiae artisque metallica, citra aenigmata, doctrina certusque
modus, scriptis tum novis tum veteribus nunc primum & fideliter maiori ex
parte editis, comprehensus quorum elenchum a ...**

Grataroli, Guglielmo

Basileae, 1561

Stiftung der Werke von C.G.Jung, Zürich

Shelf Mark: online

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-7133>

Liber perfecti magister II, qui lumen luminum nuncupatur et vere, quia in eo dicta obscura
philosophorum in arte alchymiae optime deteguntur. Vocatur etiam flos florum Arnaldi de
Villanova, longe ...

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

dicto composito est illud, quod mortificat, & viuificat ipsum compositum, & cum ipso eodem dealbatur, & rubescit idem compositum sine adiutorio ali cuius rei extraneæ. Item nota, quod ignis debet esse in principio operis lētus secundo mediocris, tertio fortis, videlicet paulatiue augmentando ipsum ignē donec dictus lapis albus fiat, & ultimo rubeus.

LIBER PERFECTI MAGISTERII, QVI LV MEN

LV MINVM NVNCVPATVR ET VERE, QVIA

in eo dicta obscura philosophorum in arte Alchymie optime deteguntur. Vo

catur etiam Flos Florum Arnaldi de Villanova, longē cor-

rectior & melior hactenus impressis.

SCIA S, carissime, quod in omni re creata sub cælo, sunt quatuor elementa, nō visu, sed virtute. vnde nostri philosophi sub velamine scientiæ elementorum, istam scientiam tradiderunt: & operati sunt aliqui ad literam intelligentes, ex sanguine, capillis, ouis, vrina, & alijs, vt ex illis primò extraherent quatuor elementa, & cum eis opus perficerēt, separando per distillationem à prædictis primò aquam claram, deinde oleum in superficie citrinum, quod dicitur cōtinere ignem & aerē & terra nigra in fundo remanet. Postmodū cum aqua terrā abluunt, & dealbāt imbibendo ipsam, & decoquendo, & distillando aquam illam totiens, donec terra dealbetur: deinde reddunt ei oleum suum ad ignem præparatum, imbibēdo, & distillando, quousq; prædicta terra totum bibat, scilicet aquam, & oleū, & tincturam, donec compleatur eorum phantasia: postea accipiunt istam terrā siue lapidem & proiciūt super corpus fustum, videlicet super cuprum, vel aliud & breuiter nihil inueniunt, quia totum est phantasticū: & tamen faciunt secundum quod philosophi dicunt in suis libris, quantum ad literam. & sic in errore ceciderunt, non inuenientes introitū. Et causa errorum illorū est, quia in indubitata materia operati sunt: quia certum est quod non generatur ex homine nisi homo, & ex equo nisi equus. Cū igitur ista materialia sint à natura metallorū penitus aliena, impossibile est ex eis fieri generationem in metallis: quia metallā non generantur nisi ex suis spermatibus proprijs: ideo perquirendū est quid sit sperma metallorum, & sic habebimus totum magisterium: quia non inuenitur in re, quod in ea nō est: nō sunt autem metalla in capillis, & huiusmodi. Dictum est autem sperma metallorum mercurius, & origo eorum, & hoc est certū: & ita omnes philosophi dixerunt: quod vsus & ratio docent esse verū, vt inferius declarabo. Prædicta autē, scilicet sanguis, capilli, & huiusmodi, non sunt mercurius: ex eis igitur nō possunt fieri metalla, seu eorū transmutatio. nō sunt prædicta lapis noster, licet sint scripta ad exemplum. Quidā alij accipiunt quatuor spiritus, quia ita nominantur ad literam, scilicet sulfur, arsenicum, sal armoniacum, & mercurius: & dicuntur spiritus, quia ab igne fugiunt, & euolāt in fumum: & ista accipiunt loco quatuor elementorum, videntes quod philosophi dicunt in libris suis, scientiam esse in spiritibus: & istos sublimant sublimatione vulgari, non philosophica, & faciunt ipsos ascendere, vt sint naturæ aereæ: & postmodum fixant decoquendo, & calcinando, vt sint naturæ terræ: postea soluant, vt sint naturæ aquæ: postea distillant, vt sint naturæ ignis: & ista componunt iuxta libros ad literam, credentes habere scientiam elementorum. Et composita simul proiciunt supra corpus imperfectū, & inuenerunt nihil. Hæc causa eorum errorum est vna, quia ista non sunt sperma metallorum perfectorum, nec imperfectorū, excepto mercurio & sulfure, quod est eius coagulū, sed

ad istam coagulationem nos attingere nō possumus: facit enim natura per suā virtutem, & per magnum spatium temporis, ad quod vita hominis durare non potest: ex eis igitur impossibile est, quod sit generatio metallorū, seu transmutatio. Sunt alij, qui sulfure & arsenico, & similiter amborū commistione laborē impēdunt diuersis operationibus: venientes autem ad proiectionē, viderunt eos aduri & euanescere, & non in corporibus longam moram trahere, sed corpora relinqui ab eis magis immunda, quā prius fuerant: & causa est, quia sulfur & arsenicum in igne citō comburuntur, & in carbonem reducuntur. vnde nec per se, nec iuncta corporibus, vt sanguini vrinæ, vel huiusmodi, sunt lapis noster, seu medicina. Quia igitur ad generationem hominis nō fit alicuius permistio nisi spermatis, & sic de alijs generationibus naturalibus: sic magisterium nostrum commistione alicuius non eget extranei. Quidam credunt in salibus & alluminibus scientiam inuenire, & eos soluunt, calcinant, & coagulāt, & fundunt, & preparāt: alij per se solum proijciunt super corpora imperfecta: alij commiscunt spiritibus, aut corporibus preparatis, sed in proiectione nihil inueniunt: & causa est eadem cum præcedentibus. Quidā ex solis metallis credunt medicinam eligere, et preparant ea calcinando, soluendo, congelādo & proijciunt super corpus, & decepti sunt: quia error illorum est, quia sperma scilicet metallorū, ab initio non ceperunt, sed corpus, vt est in natura sua. Quia subtilius intuentes, considerauerunt mercurium esse metallorum principium, & ipsorum originem calore sulfureo decoquente: & sublimarunt per se mercurium: postea eum fixauerunt, soluerunt, & congelauerunt: venientes igitur ad proiectionem, nihil inueniunt. Causa verō illorum errorum est, quia sicut spermata viri non affert fructum, nisi proijciatur in matricem mulieris: sic nec mercurius, qui sperma est, non prodest, nisi proijciatur in matrice corporum, id est fixa calce, vt ipse ibi nutriatur. Quidā ipsum mercuriū cum corpore amalgamādo miscuerunt, & lauerunt tam diu cum aqua dulci, donec eis apparuit corpus mundum propter splendorem, & naturam mercurij: & id coxerunt vsque ad finem, ita quod factum fuit eis durum, credentes quod mercurius cum tali corpore immisceretur, & nihil inuenerunt: imō corpus fuit immundius quā fuisse ante, & mercurius euauit. Et causa erroris eorum est, quia spiritus non iungitur corpori, nisi anima mediantē: anima enim est medium inter corpus & spiritum, ipsa simul coniungens. Anima autē fermentum est: quia sicut anima corpus hominis viuificat: sic fermentum iam corpus mortuum, & à natura sua iam penitus alteratum viuificat. Vnde anima obtinet principatum, exerens vires suas. Idcirco quid sit fermentum, infra dicitur. Quidā miscuerunt corpora imperfecta cum corporibus perfectis, & posuerunt ad coquendum in igne lento vt melius inuicem vnirentur: postea fortificauerunt ignem paulatim, vt corpus non fixum figerent cum adiutorio ignis, & sic tenendo in igne calcinauerunt, postea soluerunt, & congelauerunt, & reduxerunt: postea posuerunt in examinatione, & nihil inuenerunt nisi corpus purum, quod posuerunt. Causa autem eorum errorum, quia corrumpens & defectus corporum imperfectorum, scilicet terra sulfurea, adustiuā, coniuncta est per minima cum corpore imperfecto, quia adhæsit ei à principio originis suæ, impeditq; ne perficiatur. Vnde oportet ad hoc, quod illud, quod est bonum in corpore imperfecto, vnā cū corpore perfecto perficiatur, quod id quod hoc faceret, haberet duplicem virtutem, vnā qua separaret terram sulfuream comburentem à commisto: & aliā, quæ iam separatam, ad naturam suam conuerteret. Hanc autem virtutem corpus in sua crassitie habere non potest. Et multi tentauerunt, & tanquam de scientia desperati, intellectus debilitate magisterium reliquerunt. Nunc autem scilicet

scire te volo, quod materia metallorum omnium, & eorum sperma est mercurius decoctus, & inspissatus in ventre terræ, calore sulfureo decoquente: & secundum varietatem sulfuris, & ipsius multitudinem, in terra diuersa metalla generantur: semper tamen eorum materia est vna, & eadem essentialiter, solū differens accidente, scilicet ex decoctione maiori aut minori, adurente vel temperata. & in hoc omnes philosophi conueniunt. Certum est, quod omnis res est ex eo, & de eo, in quod resoluitur: sicut glacies, vel nix, quæ mediante calore resoluitur in aquam, quia ex aqua est: sed omnia metalla conuertuntur in mercurium, vt infra te docebo: ea igitur fuerunt ex mercurio. Et sic soluitur opinio illorum, qui dicunt, Species metallorum transmutari non possunt: & hoc verum est, vt ipsi asserunt, nisi ad primam materiam reducantur. Reductio autem illorum ad primam materiam est facilis, vt tibi inferius ostendam: ergo transmutatio facilis & possibilis est. Multiplicatio etiā in metallis est possibilis: nam omne creascens & nascens multiplicatur & crescit, vt patet in plantis & animalibus: nam ex vno grano fiunt mille. Metalla autem in terra nascuntur & crescunt, ergo possibilis est in eis augmentatio vsque in infinitum: & sic patet theorica: sequitur vt dicamus de practica.

Si ad perfectum magisterium peruenire volumus, oportet primò vt lapidē philosophorum purum & mundū habeamus, acceptū sicut est in sua mine nera, nihil adiectum, vel diminutum: & sublimare ipsum, vt ex ipso trahamus id quod est purum & clarum: postea oportet nos ipsum facere descendere, postea distillare, quarto calcinare, quinto soluere, sexto cōgelare, septimo fixare, octauo incerare. Ecce tota practica, & reductio ad primam materiam: quia aliter nō fieret generatio, seu multiplicatio. Animaduerte in eis, quæ tibi scribuntur. Dico tibi, carissime, quod oportet corpora primò ad primam materiam reducere: ad hoc vt fiat generatio, seu multiplicatio in eisdē. Animaduerte ergo in his quæ tibi describuntur. Accipe cupri lib. 1. & fiat ex eo limatura munda, & misce cum lib. 4. mercurij, terendo in mortario cum sale modico & aceto, quovsque simul amalgamentur. Cum autem cuprum fuerit optimè coniunctum, pone ipsum in bona quantitate aquæ vitæ, hoc est in 12. partibus sui de aqua vitæ, hoc est, quod si amalgama fuerit lib. 1. aqua vitæ sit 12. & pone totum in vrinali super ignem debilis cineris inferius lentissimè ad ignem per diem naturalem: tunc dimitte infrigidari, &c. Alibi sic. Accipe de lapide albo quantum vis videlicet partem vnā, & de aqua sua, id est mercurij, partes quatuor: & comisce simul bene incorporādo, terendo, donec sit bene incorporatum: postea pone ipsum in vase vitreo, & intus pone de aqua vitæ partes decem: postea pone prædictum vas ad ignem cineribus mediantibus, & fac quod ignis sit lētus per diem & noctem: tunc dimitte infrigidari fornacem, & cum frigidatum vas fuerit, cola aquam tuam cum omnibus, quæ in ea sunt per pannum lineum, donec transeat, & exeat per pannum de aqua, id quod de lapide erit solutū: & si melius scires facere istam separationem, melius esset. Hoc autem quod erit solutū, pone in phiala vitri bene obturata cum cera, semper conseruādo super suum calorem: postea accipe id, quod remansit in panno ad soluendum, & iterum cum noua aqua benedicta repone ad ignem, sicut prius in vase prædicto, per diem & noctem: postea dimitte infrigidari, & cola sicut prius, & quod erit solutū, vt prius fecisti, ad partem pone, vt supra: & sic totiens reitera, quovsque torum opus in aquam conuertatur, id est ad primam materiam, quæ est in humido, id est mercurius omnino. Quo facto, hoc totum accipe, & pone in vase vitri super ignem lentum decoquēs, quovsque videas in superficie nigredinē: quam remoue subtilius quam potes: & sic reitera coquēdo, & nigredinem su-

Practica Alchy
mie Arnaldi.

*corpore

pereminentem tollendo, quovsque nihil emittat nigredinis, & aqua remaneat clara. Nunc habes terram & aquam, scilicet duo principalia elementa: deinde accipe terram illam, & nigredinem, quam collegisti, & pone in vase vitreo, & superfunde de aqua prædicta, quovsque super eam natet, & coque leui, vel lento in igne per quatuor dies: tunc iterum aquam impone, & coque: & sic successiue, quovsque aqua fiat alba, & lucida, & clara. Et scias quod hoc est, quod philosophi dixerunt, Hæc terra cum aqua putrescit, & mundificatur: quæ cū mundificata fuerit, totum magisterium dirigetur: quæ mundificata, & dealbata, ut est dictum, aqua mediante, quæ cum dicta terra mediante calore coagulata est & inspissata, terram istam coagulatam cum aqua sua, siue spissatam sine alterius aqua, decoques forti igne in cucurbita vitrea, alembico vitreo superposito, ut quidquid ibi aquæ fuerit, ascendat in alembico, & terra remaneat calcinata: tūc accipe fermentum de quocunque volueris quartam sui partem, id est, si fuerit vna lib. corporis: recipe uncias 3. fermenti. Fermentum vero auri aurū est, & fermentum argenti, argentum est: & istud fermentum etiam sit solutū, & ut terra factū provt corpus imperfectū, & eodē modo & ordine præparatū simul coniunge, & imbue cum aqua prædicta, & coque per dies tres, aut plures, & tunc iterū in aqua sua prædicta imbue, & coque ut prius: & hoc toties reitera, quoties hæc duo in vnum corpus reducantur: quod perpendes, quando color non variabitur in eisdem. Tunc funde super eis aquam prædictam partem post partem: paulatim & paulatim, quovsque bibat de ipsa, quantum bibere poterit, dando semper nouam aquam. Nam in ista coniunctione corporum, spiritus cum eis miscentur, & vnum fiunt cum eis, & incorporantur, & coniunguntur in natura ipsorum, & germen iungitur cum corporibus prædictis mundatis, quia ante non poterat propter eorum immunditiam, & crassitiam: sed nunc eis coniungitur, & in eis crescit, & suum augmentat numerum, ac in eis multiplicatur multiplicatione infinita, secundum quod operatum fuerit per verum artificium. Nunc exponamus obscurissima philosophorum verba. Primum enim est corporis in mercurium reductio: & scias quod istud est, quod vocauerunt philosophi Solutionem, quæ artis est fundamentum, & principium huius magisterii. Vnde Roxinus in libro Turbæ: Nisi corpora solueris nostra solutione, in vanum laboras. De qua solutione tractans Parmenides in eodem libro, dicit: Quidam corporum solutionem audientes, putant aquam nubis esse: si autē legissent libros nostros, & intellexissent, scirent utiq; aquam esse permanentem, quæ absque suo corpore, cui coniuncta & facta vnum, permanens esse non potest. Non est enim philosophorum aqua nubis, sed ipsorum corporum conuersio in aquam, ex qua primo fuerūt creata, scilicet mercurio: provt gelu conuertitur in aquam limpidam, ex qua primo fuit. Ecce habes vnum elementū, quod est aqua, & ipsius in primam materiā reductio. Secundum verbū est, quod fit terra: & hoc est quod philosophi dixerunt: quod de crassitie aquæ, terra coëtur. Vel secundum aliū intellectum, qui magis meo iudicio appropinquat veritati, quod de crassitie aquæ, terra generatur: quoniam fæces aquæ, quæ remanent in fundo vasis, terram philosophi dixerunt: quæ conuertitur cū aqua id est dealbatur per distillationē, & inhumationē: & hæc est cribratio philosophorum, eorum cōtritio, seu combustio. Sic ergo habes aliud elementū, quod est terra. Tertium verbū est terræ mundificatio, de qua mundificatione Mo- rienus philosophus ait, Hæc terra cum aqua putrescit, & mundificatur: quæ cū mundificata fuerit, totum magisterium dirigetur: de quo dicit etiam Constantinus philosophus in libro Turbæ, Iunge siccum humido, scilicet terram & aquam: siccum enim est terra, humidum est aqua. Ecce quod habes aquam & terram per

Processus
NB NB

per se & terrā dealbatam cum aqua. Quartum verbū est aqua, quæ potest eua-
porare destillando, seu sublimando: in qua sublimatione seu ascensione effici-
tur ipsa terra aerea, quā prius esset inspissata cum terra, & coagulata. Et sic ha-
bes aquam, terram, aerem: quod dicit Theophilus philosophus in libro Turbæ.
Ipsū dealbate, siccum igne comburite, quovsq̃ue ex eo exeat spiritus, qui in
eo inuenitur, quæ dicitur auis, vel cinis Hermetis. Et ait Mireris philosophus:
Et terra remanet calcinata in fundo valis, quæ est naturæ igneæ: & sic habemus
in prædictis præparationibus quatuor elementa. Hæc igitur terra calcina-
ta est pulvis, de quo ait Mireris philosophus, dicens: Cinerem ne vilipendas, in
inferiori loco testæ eximite: in eo enim diadema * cordis est. Postmodum cum
prædicta terra fermentum pone, quod Philosophi fermentum, animam dicūt: * Alias Regis.
& ideo sicut corpus humanum sine anima nihil valet, imò est sicut fæx: sic etiā
in proposito: Nam fermentum est corpus præparatum, vt dictum est, & ad na-
turam suam alia conuertit. Et scias quod non est fermentum, nisi Sol & Luna.
Ista enim corpora alijs dominātur, & ipsa ad suam naturam conuertūt: & ideo
à Philosophis fermentum dicuntur. Oportet igitur fermentum in corpore in-
troducti, quia est eius anima. Et hoc est quod dicit Morienus philosophus, Nisi
corpus immundum mundaueris, & dealbatum reddideris, & animam in eo nō
miscueris, nihil huic magisterio direxisti: Igitur fit coniunctio fermenti cū cor-
pore mundato: & tunc spiritus cum eis iungitur, & gaudet cum eis, quia mun-
data sunt à natura sua crassa, & subtilia facta sunt: Et hoc est quod dicit Arche-
læus philosophus in libro Turbæ, Spiritus non iungetur cum corporibus, do-
nec à suis immundicijs perfectè fuerint corpora denudata, & in hora coniun-
ctionis mirabilia apparebunt: nam omnes colores de mundo apparebunt in
operando, quicunque possint cogitari: & corpus imperfectum colorat colo-
ratione firma, mediante fermento, quod fermentum est anima: & spiritus me-
diante anima corpori coniungitur, & ligatur, & cum eo simul in colore ferme-
ti conuertitur, & fit vnum cum eis. Ex prædictis apparet, subtiliter intuēti, Phi-
losophos in suis verbis obscurissimis vera dixisse: nam ipsi philosophi in suis li-
bris dicunt, quod lapis noster est ex quatuor elementis: & ipsum elementis cō-
parauerunt. Et ostensum est primò, qualiter hīc sunt quatuor elementa. Dixe-
runt etiā, quod lapis noster componitur ex corpore & anima, ac spiritu, & ve-
rum dixerunt: nam corpus imperfectum corpori comparauerunt propter hoc
quia est infirmum. Aquam, spiritum dixerunt, & verè, quia spiritus est. Fermen-
tum, animam dixerunt, quia, sicut supra dictum est, corpori imperfecto vitam
tribuit, quam prius non habebat, & meliorem formam producit. Dixerunt e-
tiam quidam philosophi: Nisi corpora vertatis in incorporea, & non corpora
in corpora, id est de corpore spiritum, & è contrā, nondum operandi regulam
inuenistis: & verum dicunt. Nam primò corpus fit aqua, id est Philosophorum
mercurius, & sic fit incorporeum: deinde in conuersionem spiritus in aquam,
fit corpus. Et ideo quidam dixerunt, Conuerte naturas, & quod quæris, inue-
nies: hoc est verum. Nam in nostro magisterio primò facimus de crasso gracile
& de corpore aquam: & postmodum de humido siccum, id est de aqua terram
id est siccum. Et sic naturam conuertimus, & facimus de corporeo spirituale, &
de spirituali, corporale, vt dictum est: & facimus id quod est superius, sicut il-
lud quod est inferius: & quod est inferius, sicut illud, quod est superius: scilicet
vertimus spiritum in corpus, & corpus in spiritum, vt patet in principio opera-
tionis: vt in solutione, quod est inferius, est sicut quod est superius, & totū ver-
titur in terram. Patet igitur ex dictis, quod in lapide nostro sunt quatuor ele-
menta, & sunt anima, corpus, & spiritus. Et lapis etiā noster, vt quidam phi-

losophi dicunt, fit ex vna re, & cum vno. Et certè verum dicunt: nam totū ma-
 gisterium nostrum fit cum aqua nostra, & ex ea, & per eam: nam ipsam aquam
 solvunt, vt dictum est superius, non solutione, provt ignorātes credunt, quod
 conuertatur in aquam nubis, sed solutione vera philosophica, quæ est, vt con-
 uertatur in aquam primam, ex qua fuerit ab initio. ipsam eandem calcinant, &
 in terram reducunt: per ipsam eandem aquam corpora in cinerē transformāt,
 & de ea cinerem dealbant, & mundificant, iuxta verbum Morieni dicentis, q̃
 Azot & ignis, latonem abluunt, atq; mundificant, & eius obscuritatem ab eo
 penitus eripiunt. Latonem autem est corpus immundum, Azot autem est mercuri-
 us, & corpora diuersa coniungunt præparata modo prædicto, coniunctio-
 ne tali, in quam non potest ignis potentia, nec alia tentatio, seu probatio sepa-
 rare: & ab ignis combustionē defenditur: & eorum vnum in aliud mittit: & cor-
 pora sublimant, non sublimatione vulgari, quam intelligunt phantastici, credē-
 tes quod sublimare sit superius ascendere, vel eleuare per ignem: et ideo acci-
 piunt corpora calcinata, & miscent cum spiritibus sublimatis, vel eleuatis, scilicet
 mercurio, sulfure, arsenico, & sale armoniaco: & faciunt per ignem fortem,
 & subitaneum corpora cum spiritibus eleuare: quia pars non fixa, seperat
 partem fixam, per multam quantitatem non fixæ partis, & ita eleuant corpora
 cum spiritibus: & dicunt, quod tunc sunt corpora sublimata: & hi tales fallun-
 tur, & delusi sunt: quia postmodum inueniūt ipsa magis immunda, quàm prius
 fuerint. Vnde scias, quod non est nostrum sublimare, superius ascendere, vel ele-
 uare: sed sublimare philosophorū est, de re vili preciosam facere: & de re infima
 & commista, altam facere ac magnam, & puram, vt cum dicimus, Iste homo
 sublimatus est, id est in dignitate positus est: sic enim dicimus corpora sub-
 limata, id est subtiliata, & in altam, puram, mundam, & nobilissimam natu-
 ram conuersa. Vnde sublimare apud philosophos est subtiliare, mundare, &
 defacare, dealbare, & rubrum facere: quod totum facit aqua nostra benedi-
 cta. Sic ergo intellige nostram sublimationem & descensionem, destillationem
 & calcinationem, solutionē, congelationem, fixationem, incerationem: & hoc
 totum fit per beneficium aque benedictæ, & in hoc omnes sunt decepti. Aqua
 etiam nostra mortificat, & viuificat, & apparere facit multos colores: primo ni-
 grum in mortificatione corporis, dum in terram conuertitur: postmodum ap-
 parent multi colores, & varij ante dealbationem, quorum omnium finis est al-
 bedo: in coniunctione verò corporis præparati & fermentati, apparēt tot colo-
 res, quot ab homine excogitari possunt: & apparet quod nostrum magisteriū
 vnum est, & est ex vno, & cum vno: fit & ex quatuor, vt dictum est & ex tribus
 vt etiam supra dictum est. Vnde scias, carissime, quod philosophi nostri lapide
 nostrum corporeum & spirituale esse: & in rei veritate non mentiti sunt, provt
 sapientes intelligere possunt. Nam ibi est corpus, & spiritus: & corpus factum
 est spirituale in solutione, vt dictum est: & spiritus factus est corporalis in con-
 iunctione ipsius cum corpore imperfecto & fermento. Quidam philosophi ip-
 sum vocant æs, provt dixit Eximaus in libro Turbæ: Scitote, inquit, omnes sci-
 entiam quærentes, quod nulla sit vera tinctura, nisi ex ære nostro: & infinita no-
 mina ei imponunt, ne ab insipientibus perciperetur. Quocumque tamen no-
 mine ipsum nominent: vnum, & idem est opus apud omnes. Et dicit Mo-
 rienus, quod confectio nostri magisterij assimilatur in ordine creationis homi-
 nis: nam primo est coitus, postmodum conceptio, deinde imprægnatio, quat-
 to ortus, quinto sequitur nutrimentum, quod sic intelligitur: primo sperma no-
 strum, id est mercurius, cum terra coniungitur, id est cum corpore imperfecto
 quæ

quæ terra mater dicitur, ideo quia terra est mater omnium elementorum: tunc secundum Philosophos coitus appellatur. Dum autem terra incipit aliquantum retinere mercurium secum, tunc dicitur conceptio: & tunc agit masculus in foeminam, id est, mercurius in terram. Et hoc est, quod dicunt Philosophi, quod nostrum magisterium non est aliud, nisi masculus & foemina, & ipsorum coniunctio, dominante aqua, id est mercurio: & terra crescit, & multiplicatur, & augmentatur, & eueniet, quando terra dealbatur: & tunc prægnatio nuncupatur, quando terra iam imprægnata est: deinde fermentum iungitur cum corpore imperfecto præparato, ut dictum est, quousque vnũ fiant colore & aspectu, & tunc dicitur ortus: tunc enim natus est lapis noster: qui natus, Rex à Philosophis nuncupatur: vnde dicit Philosophus in libro Turbæ: Honorate Regem nostrum ab igne venientem, diademate coronatum, & ipsum alimentate, donec ad ætatem perfectam deueniat: cuius pater est Sol, mater verò Luna: Lunam autem accipe pro corpore imperfecto, Solem pro corpore perfecto. Vltimò autem sequitur nutrimentum, vsque dum augmentetur augmentatione magna. Nutritur autem lacte suo, id est spermate, ex quo fuit ab initio sui. imbitur autem mercurius saepe sapius, quousque bibat ex eo, quod sufficiat, id est, vsque ad perfectionem, quæ est finis totius operis nostri. Per ea igitur, quæ dicta sunt, facile possunt intelligi omnia dicta Philosophorum obscura, & cognoscere omnes in eodem conuenire. Et nihil aliud est nostrum magisterium, quam quod prædixi. Iam habes corporis solutionem & reductionem ipsius ad primam materiam sui: deinde habes ipsius in terram conuersionem, & postea dealbationem, in aerem demigrationem: quia tunc distillando humiditatem, quæ in eo inuenitur, fit acreum quod ascendit, & terra remanet calcinata, & tunc est igneæ naturæ. Habes etiam coniunctionem istorum adinuicem, & habes coniunctionem animæ cum corpore, & etiam coniunctionem animæ, & corporis, & spiritus simul: & conuersionem istorum adinuicem: & habes augmentationem tantum huius Elixir, cuius utilitas maior est, quam possit ratione percipi.

FINIS

PRACTICA MAGISTRI ARNALDI DE VILLÀ

NOVA AD QVENDAM PAPAM, EX LIBRO

dicto, Breuiarius librorum Alchymiae.

SANCTISSIMO in Christo patri deuotissimo, pedum oscula beatorum, mutatio Dei excelsa, Dico tibi pater alme, & c. Quod omnium primò corpora in primam materiam reducere oportet. Prius te scire volo, quod materia omnium metallorum, & eorum sperma est fumus albus, decoctus, & inspissatus in ventre terræ, calore sulfureo decoquente: & secundum varietatem sulfuris, & ipsius multitudinem in terra, diuersa metalla procreantur: semper tamen ipsorum plurimam materia est vna, & eadem essentialiter, solo differens accidente, & c. Cum enim sine sale operator nihil agat, sicut qui cum arcu sine corda sagittat: & hoc Morienus clarius dicit, Accipite phlegmaticum & cholicum, & terite sanguineum cum eis, donec fiat caelum tingens pro debita & c. in suo igne, & c. Phlegmaticus est frigidus & humidus ut mercurius, cholicus verò est calidus & siccus ut sal armoniacum, sanguineus est calidus & humidus, ut Sol, seu aurum: Nota sal armoniacum non dat colorem, sed dat introitum, præparat, & purgat: ingrediantur tunc reliqui spiritus corporibus permistis, & coniungit, & recedit. Ipsum enim sal est vnguentum siccitate ignis coagulatum, ex natura calida & sic

G